

۱۶ نفر از دبیران اسبق کنفراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی در مخالفت با اطلاعیه یکی از تشکلات دانشجوئی خارج از کشور، معروف به «سیس»، که از رفرازدوم در ۱۲ فروردین ماه ۱۳۵۸ پشتیبانی کرده بود، بیانیه‌ای منتشر کردند و اعلام داشتند:

«که شکل و محتوی برگزاری رفرازدوم دموکراتیک نمی‌باشد»!

آن بیانیه که یک روز قبل از رفرازدوم دوازدهم فروردین ماه ۱۳۵۸ در روزنامه آیندگان در تهران منتشر شد، عنوانش چنین بود:

«این «دارودسته» از جانب بخش‌های متفرقی جنبش دانشجوئی طرد شده است»

هر روز بینکی درمیانند تا سیاست دیکته شده از طرف چین را تحقیق پختند. بگروز با بخیار برد و بدل پیام می‌بردازند و روز دیگر جمهوری اسلامی را غلبه با اصول سوسیالیسم نمی‌دانند. یکی از بینرگترین دستاوردهای سیاسی جنبش دانشجوئی خارج از کشور را طرد عناصری تشکیل می‌داد که می‌کوشیدند تا جنبش دانشجوئی را دنباله‌رو سیاست‌های دول خارجی نمایند. ولی جنبش دانشجوئی علیرغم این تشبیبات مستقل ماند و از منافع پلاکاصله خلق‌های ایران دفاع کرد. باتکاء همین خصیصه، یعنی دارا بودن سیاست و فعالیت مستقل‌با کنفراسیون بود که این سازما نجایگاه ارزش‌های در انتظار می‌بارزین راه آزادی‌کسب نمود و در عین حال مورد خصوصیت و غضب جریانات وابسته‌ای نظریه نامبرگان فوق و کمیته مرکزی حزب توده قرار گرفت. با توجه بشیوه کار دولت وقت که دربرگزاری رفرازدوم نظریات کلیه شیوه‌های خلقی را دخالت نداده است. معتقدیم که شکل و محتوی برگزاری رفرازدوم دموکراتیک نمی‌باشد و ما نیز مانند بسیاری از عناصر و سازمان‌های خلقی اجباراً از شرکت مستقیم در این همپیرسی محروم‌گشته‌ایم.

عدمای از دبیران کنفراسیون محصلین و دانشجویان ایرانی؛ منصور بیاتزاده - فرامرز افشار - حسن حسینیان - محمود راسخ افشار - نوری‌دهکردی - فرهاد‌ستار - خسرو شاکری - سعید صدر - علی‌محمد صدرزاده - داود غلام‌آزاد - جابر کلیی - حسن ماسالی - سعید میرهادی - علی نديمی - پیرویز نعمان - بهمن نیرومند.

این «دارودسته» از جانب بخش‌های متفرقی جنبش دانشجوئی طرد شده‌اند روزنامه‌های چهارشنبه ۱۳۵۸/۱/۱۱ اطلاعیه‌ای باضایه هیئت دبیران کنفراسیون دانشجویان و محصلین ایرانی منتشر کردند که گویا کنفراسیون با نحوه انجام رفرازدوم متوافق دارد. این اطلاعیه از جانب دارودسته‌ای پخش شده که پنج سال قبل از جانب کلیه بخش‌های متفرقی جنبش دانشجوئی از کنفراسیون جهانی دانشجویان و محصلین ایرانی طرد گردیدند. این عده طرد گردیدند چون علیرغم اصول اساسی سازمان دانشجویان ایرانی، نه دموکرات‌اند و نمتصد امیرالیست. دموکرات‌اند و نیستند، چون کوشیدند تا اصل عمومی دفاع از زندانیان سیاسی ایران را که از جنبه‌های اساسی فعالیت کنفراسیون بود، خجشیدار سازند و تا پداجا پیش رفتند که ریختن خون حکمت‌جو را مباح دانستند. در حالی که از نظر کنفراسیون دفاع از زندانیان سیاسی بمنزله تائید نظریات شخصی آنان نبود. این عده حرکت ضد دموکراتیک خود را در ایران نیز ادامه داده و گستاخی را به آن‌جا رسانیده‌اند که طی اعلامیه‌ای تحت عنوان «عدلات» همزیان با قشریت‌ترین و راستین جناحها خواهان اعمال سانسور پیروز نامه‌ها شدند.

ضد امیرالیست نبودند و نیستند - چون هم‌آواز با دولت چین‌خواهان تقویت سیاسی - نظامی رژیم منفور شاه گشتد و به بیروی از این سیاست ضد انقلابی اتحاد با دیگر دولت‌های ارتقاگویی جهان سوم را توصیه نمودند. اینان بستور اریابان خود

به نقل از روزنامه آیندگان ۱۳۵۸/۱/۱۱

تاریخ انتشار در سایت سازمان سوسیالیست‌های ایران در چهارشنبه ۱۸ آبان ۱۳۹۰ - ۹ نوامبر ۲۰۱۱

socialistha@ois-iran.com

www.ois-iran.com